

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 927/2023
04.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бате Цветковића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Марка Срећковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.777/20 од 23.12.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.94/23 од 21.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 04. октобра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Срећковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.777/20 од 23.12.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.94/23 од 21.06.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К бр.777/20 од 23.12.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и десет месеци.

Истом пресудом, на основу члана 87. и члана 246а став 5. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то опојне дроге амфетамин, нето масе 0,34 грама.

На основу члана 261. и 264. ЗКП, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, и то на име паушала износ од 8.000,00 динара, те на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда износ од 131.239,17 динара, све у

року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о висини осталих трошкова суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.94/23 од 21.06.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.777/20 од 23.12.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Марко Срећковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду одредаба члана 15. став 2. ЗКП, из члана 125. став 3. у вези члана 77. ЗКП, на повреди члана 345. став 1, 347. став 2. и 350. став 1. ЗКП, као и на повреди одредаба члана 68. став 1. тачка 10) у вези члана 123. и 124. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован, у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац као незаконит доказ означава записник о увиђају од 20.09.2020. године и криминалистичко-форензичку документацију са лица места. С тим у вези, у захтеву се истиче да је суд записником о увиђају утврдио да је у дворишту окривљеног пронађен предмет извршења дела, док из криминалистичко-форензичке документације произилази да је предмет извршења пронађен на звучнику, те је нејасно да ли је предметна дрога пронађена приликом увиђаја или приликом претресања, уз закључак да су у конкретном случају овлашћена службена лица МУП-а прекорачила предистражна овлашћења из члана 286. став 2. ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд није могао прихватити као основане, из следећих разлога:

Одредбом члана 133. став 1. ЗКП, прописано је да се увиђај предузима када је за разјашњење неке чињенице у поступку потребно непосредно опажање органа поступка, а ставом 2. истог члана прописано је да предмет увиђаја може бити лице, ствар или место.

Одредбом члана 136. став 1. ЗКП, прописано је да се увиђај места предузима на месту кривичног дела или другом месту, на коме се налази предмет или трагови кривичног дела.

Из записника о увиђају места догађаја МУП-а РС, ДП Крагујевац од 20.09.2020. године, произилази да су овлашћена службена лица полиције, поступајући по обавештењу да је одбачена дрога, у складу са својим овлашћењима из члана 133. и члана 136. ЗКП извршила увид места догађаја, у улици ... број .. у Крагујевцу, као места на коме се могу пронаћи предмети и трагови кривичног дела, пошто је претходно о догађају обавештен и надлежни јавни тужилац, који се изјаснио да ће вршење увиђаја поверити полицији, а што је у наведеном записнику и констатовано.

Како, дакле, у конкретном случају, није извршено претресање стана и других просторија, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, већ увиђај лица места, у смислу одредаба чланова 133. и 136. ЗКП, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да предметни записник о увиђају и криминалистичко-форензичка документација која је проистекла из предметног увиђаја, представљају незаконите доказе и да су прибављени супротно одредбама Законика о кривичном поступку, те да се нижестепене пресуде заснивају на незаконитом доказу.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у овом делу одбијен је као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Ово стога што у преосталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреде одредаба члана 15. став 2. ЗКП, члана 125. став 3. у вези члана 77. ЗКП, повреде чланова 345. став 1, 347. став 2. и 350. став 1. ЗКП, повреде члана 68. став 1. тачка 10), члана 123. и члана 124. ЗКП, те на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП.

Како наведене повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић